

бави блокчета и боички за всички ученици. Радостта на Крума и Алекса нѣмаха край при тази новина. Всичко що изучаватъ по „отечествознание“ и „естествознание,“ въ часа по рисуване го поставятъ на книга. Могила, бърдо, планинска верига, вулканъ, езеро, рѣка, море, водопадъ, щука, шаранъ, всичко, всичко днесъ лежи на блокчетата, окрасено съ различни боички. А когато си нарисоваха селото и варосанитѣ къщи блѣснаха съ тебеширъ, всички искаха да се отстѣпятъ, да гледатъ и се порадватъ на тази си картинка. Ала всичко това не задоволява малкитѣ рисувачи. Тѣ искатъ да покажатъ на своиѣ другари всичко, що сѣ видѣли, чули или пѣкъ прочели. А Алекса е видѣлъ много нѣщо. Прѣзъ лѣтото баща му го води въ Русе и въ София. На една своя тетрадка той показа на другаритѣ си параходътъ, съ който отишълъ въ Русе, желѣзницата, трамваитѣ и всичко що видѣлъ въ тия два града.

Единъ день Алекса слушалъ баща си като челъ за нѣкой дивакъ, който се хранилъ съ червей, змии и разни растения. На другия день Алекса прѣдставя на книга този дивакъ — съ дълга рошава коса, отворени очи, голо тѣло и съ двѣ змии въ рѣка. Всичкитѣ му другари гледаха и го разпитваха за този дивакъ.

Крумъ ни показва пѣкъ други рисунки. Той си спомнилъ какво е лѣтъ на полето и по ливадитѣ, та нарисувалъ на една страна купи сѣно, на друга жътвари и жътварки, добитѣкъ, овчари и какво не. Другъ пѣтъ разказваме приказката за „Ракътъ и лисицата,“ а двамата рисува-